

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
Кафедра української мови і літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор із науково-педагогічної
роботи _____

Н. І. Василькова

5 вересня 2018 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
УКРАЇНСЬКА ОНОМАСТИКА

Ступінь бакалавра

Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка

спеціальність 014 «Середня освіта»

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

освітня програма Українська мова і література,

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

спеціальність 035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

освітня програма Українська мова і література,

Програму розроблено та внесено: Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Корнієнко Ірина Анатоліївна, доцент кафедри української мови і літератури, кандидат філологічних наук, доцент

Програму схвалено на засіданні кафедри української мови і літератури
Протокол від «29» серпня 2018 року № 1

Завідувач кафедри
української мови і літератури _____ (Філатова О.С.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією філологічного факультету

Протокол від «29» серпня 2018 року № 1
Голова навчально-методичної комісії _____ (Мхитарян О. Д.)
Програму погоджено навчально-методичною комісією університету

Протокол від «29» серпня 2018 року № 1
Голова навчально-методичної комісії університету _____ (Василькова Н. І.)

ВСТУП

Програма вивчення варіативної навчальної дисципліни «Українська ономастика» складена Корнієнко І. А. відповідно до освітньо-професійної програми підготовки ступеня бакалавра спеціальностей 014 Середня освіта, предметна спеціалізація 014.01 (Українська мова і література), освітня програма: Редагування освітніх видань; 035 Філологія, предметна спеціалізація 035.01 (Українська мова і література), освітня програма: Філологія: Українська мова та література.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є українська антропоніміка (власні імена, прізвища, імена по батькові, прізвиська, псевдоніми та антропоніми) та топоніміка (гідроніми, ороніми, хороніми, ойконіми, мікро топоніми, урбаноніми).

Міждисциплінарні зв'язки: сучасна українська літературна мова, історія української літератури, історична граматики української мови, українська діалектологія, історія, загальне мовознавство, краєзнавство; етнолінгвістика, лінгвокультурологія, історія української літератури, краєзнавство.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Українська ономастика» є розширення обсягу знань про антропоніми та топоніми, конкретизація деяких правописних моментів ономастичної лексики, а також розгляд онімаа як лексичної одиниці на різних рівнях мовної системи: фонетичному, граматичному, значеннєвому; пізнання лінгвістичних, лінгвокультурологічних, соціолінгвістичних, когнітивних, історичних чинників формування української ономастичної системи.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Українська ономастика» є:

- висвітлити історію виникнення і функціонування антропонімів і топонімів сучасної української мови;
- ознайомити з особливостями вживання цих груп лексики у літературних творах, фольклорі, культурі;
- конкретизувати переважно граматичні норми правопису особових назв;
- підвищити рівень культури усного й писемного мовлення студентів;
- виробити в студентів уважне й критичне ставлення до свого мовлення й суспільної мовної практики;
- збагатити лексичний запас студентів новими термінами з фахової підготовки;
- навчити студентів самостійно працювати з науковою, навчальною, довідковою літературою.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими компетентностями:

I. Загальнопредметні:

1. Володіння термінологічним апаратом.
2. Володіння орфоепічними, орфографічними, лексичними, граматичними і стилістичними нормами сучасної української літературної мови.
3. Уміння користуватись науковою, навчальною, довідковою літературою.
4. Уміння вести наукову дискусію й володіння навичками публічного виступу.
5. Уміння критично оцінювати отриману наукову інформацію.
6. Уміння здійснювати відбір та аналіз фактичного матеріалу.
7. Володіння методикою створення усного й письмового наукового тексту за спеціальністю.

II. Фахові:

1. Знання основної термінології, пов'язаної з українською антропонімікою та топонімікою.
2. Знання особливостей походження, будови, вживання і правопису різних груп антропонімів і топонімів.

3. Уміння аналізувати оніми на різних рівнях мовної системи; встановлювати їх походження.
4. Уміння аналізувати ономастичну лексику в лінгвістичному, лінгвокультурологічному, соціолінгвістичному, когнітивному, історичному аспектах.
5. Знання правил правопису онімів, особливостей їх транслітерації та відмінювання.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться: 120 годин / 4 кредити ECTS (014 Середня освіта, предметна спеціалізація 014.01 (Українська мова і література)); 90 годин / 3 кредити ECTS (035 Філологія, предметна спеціалізація 035.01 (Українська мова і література)).

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни 014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я. Прізвище.

Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики.

Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення.

Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва.

Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.

Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону України.

Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімної лексики.

Кредит 3. Топонімія.

Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.

Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми.

Кредит 4. Правопис прізвищ і географічних назв.

Тема 1. Правопис прізвищ.

Тема 2. Правопис географічних назв.

035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я. Прізвище.

Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики.

Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення.

Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва.

Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.

Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону України.

Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімної лексики. Псевдоніми як різновиди антропонімів.

Кредит 3. Топонімія.

Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.

Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми.

Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я. Прізвище.

3. Рекомендована література

Базова

Довідникова література

Белей Л. Ім'я для дитини в українській родині: Словник-довідник. – Ужгород, 1993. – 116 с.

Білецький-Носенко П. Словник української мови / Підгот. В. Німчук. – К., 1966. – 423 с.

Бурячок А. А. Українсько-російський транслітерований словник власних імен і найпоширеніших прізвищ. – К., 2001. – 168 с.

- Бурячок А.А. Правописний словник імен і найпоширеніших прізвищ. – К., 1996. – 150 с.
- Бучко Д.Г. Інверсійний словник ойконімів України. – Люблін, 2001. – 325 с.
- Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985.
- Головащук С. Правописний словник. – К., 1999. – 607 с.
- Горпинич В.О. Словник відтопонімічних прикметників і назвжителів України: У 2 т. – Кіровоград, 1994. – Т. 1. – 160 с.
- Горпинич В.О. Словник географічних назв України: Топоніми та відтопонімі прикметники. – К., 2001. – 526 с.
- Дей О.І. Словник українських псевдонімів. – К., 1969.
- Етимологічний словник української мови: В 7 т. – К., 1982-1989. – Т. 1 – 3.
- Каталог річок України / Уклад. Г.І. Швець, Н.І. Дрозд, С.П. Левченко. – К., 1957. – 192 с.
- Кругляк Ю.М. Ім'я вашого міста: Походження назв міст і селищ міського типу Української РСР / Відп. ред. І.О. Варченко. – К., 1978. – 151 с.
- Мартинова Г.І. Лінгвістична географія правобережної Черкащини. – Черкаси, 2000. – 266 с.
- Масловська М.В., Купневич В.Ю., Федорова Н.А. Словник етнографічних термінів. – Житомир, 2004. – 266 с.
- Редько Ю.К. Довідник українських прізвищ / За ред. / Варченка. – К., 1969. – 254 с.
- Російсько-український словник географічних термінів / Уклад. О.М. Маринич, М.М. Михайленко, А.П. Могила, О.І. Речмедін. – К., 1970.
- Російсько-український словник: Прізвища; Імена; Імена по батькові; Области; Райони; Міста; Селища міського типу; Села / Упоряд. З.Г. Рикова, Н.В. Щеголівська. – Харків, 1997. – 304 с.
- Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей: Словник-довідник / За ред. В.М. Русанівського. – К., 1986. – 310 с.
- Словник гідронімії України / Уклад. В.В. Німчук, І.М. Железняк, А.П. Корепанова, Л.Т. Масенко, А.П. Непокупний. – К., 1979. – 780 с.
- Словник лінгвістичних термінів / Уклад. Д.І. Ганич, І.С. Олійник. – К., 1985. – 360 с.
- Словник прізвищ північно-західної України : у 3-х т. / Упорядник Г.Л. Аркушин. - Луцьк : РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.
- Словник української мови: В 11 т. – К., 1970-1980.
- Українська мова: Енциклопедія. – К., 2000.

Допоміжна

Наукова література

Загальна ономастика

- Бевзенко С.П. З історії української ономастики (на матеріалі Харківського перепису 1660 р.) // Доп. та повідом. Ужгородського ун.-ту. Серія філолог. наук. – 1961. – Вип. 7.
- Белецкий А.А. Лексикология и теория языкознания (Ономастика). – К., 1972. – 211 с.
- Бондалетов В.Д. Ономастика и социолінгвістика // Антропоніміка. – М., 1970. – С. 17 – 23.
- Бондалетов В.Д. Русская ономастика. – М., 1983. – 224 с.
- Вербич С.О. Внутрішня реконструкція як базовий принцип у системі аналізу онімного матеріалу // Українська мова. – 2002. – № 2. – С. 59 – 68.
- Веселовский С.Б. Ономастикон. Древнерусские имена, отчества, фамилии. – М.: Наука, 1974. – 382 с.
- Железняк І.М. Ономастика та періодизація глотогенезу в Україні (до постановки питання) // Третій міжнародний конгрес україністів 26-29 серпня 1996 р. – Мовознавство. – Харків, 1996.
- Железняк І.М. Про деякі лінгвістичні ознаки власних назв // Мовознавство. – 2001. – № 1. – С. 13 – 17.
- Железняк І.М. Роль і місце ономастичних досліджень у студіях зі східнослов'янського етногенезу // Ономастика та етногенез східних слов'ян. – К., 1998.

Карпенко Ю.О. Онімизація і трансонімизація як словотвірний акт // Шоста республіканська ономастична конференція. Тези доповідей і повідомлень. – Ч. 1. – Одеса, 1990. – С. 35 – 37.

Карпенко Ю.О. Творення загальних назв від власних // Укр. мова і літ. в школі. – 1973. – № 10.

Корепанова А.П. Антонімія в ономастиці // Мовознавство. – 1979. – № 4.

Питання ономастики південної України. – К., 1974.

Питання ономастики. – К., 1965.

Питання сучасної ономастики. – К., 1976.

Питання топоніміки та ономастики. – К., 1962.

Антропоніміка

Антонюк О.В. Лексико-семантична група прізвиськ, що вказують на звички, уподобання, вчинки людини (на матеріалі антропонімії Донеччини) / О.В. Антонюк // Актуальні питання антропоніміки / Відп. ред. І.В. Єфименко. – К., 2005. – С. 25-30.

Бренер Н.М. Відпрізвищеві прізвиська Луганщини // Студії з ономастики та етимології. – К., 2002. – С. 26 – 30.

Вербич С.О. Деякі прізвища і прізвиська українців з погляду походження / С.О. Вербич // Актуальні питання антропоніміки : зб. мат. наук. читань пам'яті Юліана Костянтиновича Редька / Відп. ред. І.В. Єфименко. – К., 2005. – С. 56-62.

Гайдукевич Т. Коли сформувались українські прізвища // Жовтень. – 1987. – № 6.

Герасимчук В.А., Нечипоренко А.Ф. Антропоніми: історія і сучасність: Навч. посіб. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2002. – 152 с.

Глинський І. Твоє ім'я – твій друг. – К.: Наук. думка, 1970. – 223 с.

Гриднева Любов. Змішування мов в українській антропонімії // Урок української. – 2002. – № 9. – С. 25 – 26.

Гумецька Л.Л. Народні форми хрещених імен в українській мові XIV–XV ст. // Українська та діалектна лексика. – К., 1985. – С. 113–206.

Демчук М.О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV–XVII ст. – К.: Наук. думка, 1988. – 119 с.

Єфименко І.В. З історії виникнення та розвитку українських прізвищевих назв (на матеріалі писемних пам'яток XVI ст.) // Мовознавство. – 2001. – № 5. – С. 75 – 87.

Єфименко І.В. Антропонімічні етюди // Культура слова. – К., 1997. – Вип. 50. – С. 79 – 80.

Єфименко І.В. Українські прізвищеві назви XVI ст. – К., 2003. – 168 с.

Єфименко І. Дещо про походження сучасних українських прізвищ // Дивослово. – 2002. – № 11. – С. 18 – 19.

Єфименко І.В. Праслов'янська лексична спадщина в українських прізвищевих назвах XVI ст. // Мовознавство. – 1999. – № 4-5. – С. 34 – 40.

Желізняк І.М. Українські прізвища на -ист (-а, -ий) // Мовознавство. – 1975. – № 2. – С. 44–54.

Жовтобрюх М.А. Про термін прізвище // Мовознавство. – 1969. – № 4. – С. 82–86.

Керста Р.Й. Антропоніми – основа вивчення лексики, що характеризує особисті властивості людини // З історії української лексикології. – К., 1980. – С. 200–213.

Керста Р.Й. Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування. – К.: Наук. думка, 1984. – 152 с.

Коломієць В.Т. Прізвища на -ов, -ев (-ів) та -ин, -ін в українській мові // Українська мова і література в школі. – 1951. – № 3. – С. 75–77.

Коломієць В.Т., Мельничук О.С. Прізвища на -ов, -ев (-ів) та -ин, -ін в українській мові // Українська мова і література в школі. – 1951. – № 3. – С. 44 – 47.

Корнієнко І.А. До питання про виникнення антропонімів Наддніпрянщини // Ономастика і апеллативи. – Вип. 13. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 66– 69.

- Корнієнко І.А. Прізвища з суфіксом -ар в Нижній Наддніпрянщині // Ономастика і апелятиви. – Вип. 14. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 80–85.
- Корнієнко І.А. Морфемна будова відіменних прізвищ Нижньої Наддніпрянщини // Ономастика і апелятиви. – Вип. 15. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 50–59.
- Корнієнко І.А. Валентність суфікса -енк-о в основах відапелятивних прізвищ Нижньої Наддніпрянщини // Ономастика і апелятиви. – Вип. 17. – Дніпропетровськ, 2002. – С. 70–75.
- Корнієнко І.А. Особові апелятиви як джерело творення сучасних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Ономастика і апелятиви. – Вип. 23. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 110–117.
- Корнієнко І.А. Дещо про семантику відапелятивних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Українська література в загальноосвітній школі. – № 1. – 2005. – С. 55–56.
- Корнієнко І.А. Від професійно-соціальних назв до сучасних прізвищ (на матеріалі антропонімів Дніпровського Припоріжжя) // Українська література в загальноосвітній школі. – № 2. – 2005. – С. 16–17.
- Корнієнко І.А. Прізвища ад'єктивного типу в Дніпровському Припоріжжі // Українська література в загальноосвітній школі. – № 3. – 2005. – С. 35–37.
- Корнієнко І.А. Іншомовні елементи в українській антропонімії (Дніпровське Припоріжжя) // Українська література в загальноосвітній школі. – № 5. – 2005. – С. 47–50.
- Корнієнко І.А. Морфеміка апелятивних основ прізвищ субстантивного типу // Ономастика і апелятиви. – Вип. 21. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 103 – 111.
- Корнієнко І.А. Особові апелятиви як джерело творення сучасних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Ономастика і апелятиви. – Вип. 23. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 110 – 117.
- Корнієнко І.А. Питання граматичної структури прізвищ // Філологічні читання: матеріали міжвузівської наукової конференції. – Миколаїв: МДУ, 2005. – С.35-37.
- Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. – Вип. 25. – Дніпропетровськ-Миколаїв: Вид-во „Ліон”, 2006. – 237 с.
- Корнієнко І.А. З історії розвитку української антропоніміки // Ономастика і апелятиви. – Вип. 30. – Дніпропетровськ, 2007.
- Корнієнко І.А. Особливості морфемної структури субстантивних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія „Лінгвістика”: збірник наукових праць. – Вип. 7. – Херсон: ХДУ, 2008. – С.183-187.
- Корнієнко І.А. Особливості граматичної структури прізвищ // Записки з українського мовознавства: Вип. 18: Зб.наук.праць / Відп.ред. О.І.Бондар. – Одеса: Астропринт, 2009. – С. 297-305.
- Корнієнко І.А., Середич Г.А. Основні шляхи дослідження антропонімії // Записки з українського мовознавства: Вип. 18: Зб.наук.праць / Відп.ред. О.І.Бондар. – Одеса: Астропринт, 2009. – С. 290-296.
- Корнієнко І.А. Особливості граматичної структури прізвищ // Регіональна культура в умовах глобалізації: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вип.ІІ. – Миколаїв, 2009. – С.183-187.
- Лозко Г.С. Іменослов. Імена слов'янські, історичні та міфологічні. – К., 1998. – 176 с
- Лукінова Т.Б. Субстантивація прикметників у слов'янських мовах і власні імена // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 124 – 133.
- Масенко Л.Т. Українські імена і прізвища. – К.: Наук. думка, 1990. – 48 с.
- Масенко Л.Т. Українські прізвища з суфіксом -ій // Мовознавство. – 1976. – № 5. – С. 73–75.
- Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія: 2-ге видання, доп.і випр. / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. – Вип. 38. – Дніпропетровськ-Миколаїв, 2012. – 232 с.

- Могила А.Г. До правопису російських прізвищ // Українська мова в школі. – 1954. – № 4. – С. 70–72.
- Медвідь-пахомова С.М. Динаміка української офіційної антропонімоформули на східнослов'янському фоні // Українська ономастика. – К., 1998.
- Медвідь-пахомова С.М. Еволюція антропонімічних формул у слов'янських мовах. – Ужгород, 1999.
- Медвідь-пахомова С.М. Реконструкція дописемного (праслов'янського) періоду розвитку антропонімічної системи // Мовознавство. – 1998. – № 1. – С. 20-27.
- Неділько О.Д. Етимологія деяких прізвищ // Укр. мова літ. в школі. – 1969. – № 5. – С. 79-81.
- Неділько О.Д. Про утворення українських прізвищ // Укр. мова і літ. в школі. – 1967. – № 9. – С.19-25.
- Никонов В.А. География фамилий. – М., 1988. – 189 с.
- Никонов В.А. Имя и общество. – М., 1974. – 142 с.
- Німчук В.В. Українські прізвища з суфіксами -ук, -чук та етимологічно споріднені утворення // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 194-210.
- Німчук В.В. Про українську псевдонімію та криптонімію // Українська мова. – 2002. – № 2. – С. 30-58.
- Осташ Л.Р. Автохтонні та псевдоавтохтонні власні особові імена відапелятивного походження в чехів й українців // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 150-158.
- Осташ Н.Л., Осташ Р.І. Прізвища переселенців із Холмщини в антропонімічному просторі України // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 159-174.
- Осташ Р.І. До походження прізвищевих назв Реєстру (спроба етимологічного словника) // Реєстр Війська Запорозького. – К., 1995.
- Осташ Р.І. Із життя сучасних українських прізвищ. 2 / Р.І. Осташ // Українське і слов'янське мовознавство. - № 4 (138). - Ужгород, 2001. -С. 408-412.
- Павликівська Н.М. Питання української псевдонімії ХХ століття / Н.М. Павликівська. - Вінниця : Глобус-прес, 2011. - 386 с.
- Панцьо С.Є. Антропонімія Лемківщини.–Тернопіль, 1995 –125 с.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Валентин, Валентина, Валерій, Валеріан, Валерія // Укр. мова і літ. в школі. – 1987. – № 22. – С. 58-59.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Григорій, Дмитро, Святослав, Лідія, Ніла, Юлія, Аліса, Альберт, Едгар, Едуард // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 10. – № . 64-65.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Віталій, Мирон, Світлана // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 7. – С. 68
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Анастасія, Анатолій, Архип // Культура слова. – Вип. 18. – К., 1980. – С. 51-53.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Зінон, Зіновій, Зіновія, Зінаїда // Культура слова. – Вип. 21. – К., 1971. – С. 72-73.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Маріана, Маріанна, Оксана // Культура слова. – Вип. 26. – К., 1984. – С. 58-59.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Варвара, Петро //Культура слова. – Вип. 39. – К., 1990. – С. 78-80.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Іван // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 5. – № . 50-51.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Остап, Панас, Петро,Параска // Укр. мова і літ. в школі. – 1990. – № 10. – № 81-82.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Софія, Віра, Надія, Любов // Культура слова. – Вип. 43. –К., 1992. – С. 65-68.
- Редько Ю.К. Довідник українських прізвищ. – К.: Рад. школа, 1969. – 255 с.

- Редько Ю.К. Основні словотворчі типи сучасних українських прізвищ у порівнянні з іншими слов'янськими // Філологічний збірник. К., 1958. – С. 112–129.
- Редько Ю.К. Сучасні українські прізвища. – К.: Наук. думка, 1966. – 216с.
- Русанівський В.М. Запозичені особові імена та прізвища // Складні питання сучасного українського правопису. – К., 1980. – С. 103–124.
- Сеник Г.В. Трансонімізовані прізвиська // Записки з ономастики.– Вип. 5: 3б. наук. праць // Відп. ред. Ю.О. Карпенко. – Одеса, 2001. – С. 42-45.
- Илина Г.Я. Фамилия и прозвище: Ономастика. – М., 1969.
- Скорук І.Д. Історична антропонімія м. Луцька з точки зору її походження // Ономастика та етимологія. – К., 1997.
- Скрипник Л.Г. Власні назви в українській народній фразеології // Мовознавство. – 1970. – № 2. – С. 54-65.
- Селищев А.М. Происхождение русских фамилий, личных имен и прозвищ // Избранные труды. – М.: Просвещение, 1968. – С. 97–129.
- Суперанская А.В. Структура имени собственного. Фонология и морфология. – М.: Наука, 1969. – 207 с.
- Сухомлин І.Д. З історії українських прізвищ // Українська мова в школі. – 1965. – № 4. – С. 24–28.
- СОКОЛ І. Про що розповідають прізвища // Дивослово. – 2003. – № 3. – С. 32-34.
- Ткаченко О.Б. Українські прізвища з суфіксом -енк-о та споріднені утворення (питання походження) // Слов'янське мовознавство. – К., 1958. – Вип. 2. – С. 38–53.
- Фаріон І.Д. Українські прізвищеві назви Прикарпатської Львівщини наприкінці XVIII – початку XIX століття (з етимологічним словником). – Львів, 2001. – 371 с.
- Худаш М.Л. З історії української антропонімії. – К.: Наук. думка, 1977. – 235 с.
- Худаш М.Л. З історії формування і становлення українських прізвищ // Мовознавство. – 1969. – № 2. – С. 37– 46.
- Чучка П.П. Історія власних імен // Історія української мови. Лексика і фразеологія. – К., 1983. – С. 592– 620.
- Чучка П.П. Патроніми та їх місце в лексичній системі мови // Мовознавство. – 1984. – № 6. – С. 49-56.
- Чучка П.П. Антропонімія Закарпаття: Вступ та імена (конспект лекцій). – Ужгород, 1970.
- Чучка П. Глобальні, національні та регіональні ознаки прізвищ українців // Дивослово. – 2003. – № 10. – С. 23-25.
- Чабаненко В.А. Прізвиська Нижньої Наддніпрянщини : у 2-х кн. / В.А. Чабаненко. - Запоріжжя, 2005.
- Черняхівська Є.М. Про одну з особливостей української антропонімії (колективні прізвиська) / Є.М. Черняхівська // Вісник Львів. університету ім. І. Франка. Серія філологічна. - Львів : Львів. ун-т ім. І. Франка, 1975. -Вип. 9. - С. 62-65.

Топоніміка

- Гумецька Л.Л. Топографічні назви української актової мови XIV– XV ст. // Дослідження з мови та літератури. – К., 1957. – С. 83 – 91.
- Гумецька Л.Л. Топоніміка в українській актовій мові XIV – XVст. // Мовознавство. – 1957. – Т. 14. – С. 10 – 22.
- Белей Л.О. Сучасна українська ергонімія: Власні назви підприємств Закарпаття. – Ужгород, 1999. – 111 с.
- Беценко Т. Етюди з топонімії Сумщини. – Суми, 2001. – 71 с.
- Беценко Т.П. З історії походження ойконімів Сумщини // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 22 – 25.
- Бурковецька І.С. Словотвірна структура ойконімії Уманщини // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 31 – 34.

- Бучко Д. Походження та словотвір ойконімів типу Залужжя, Міжгір'я, Підлісся в українській та інших слов'янських мовах // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 522 – 529.
- Бучко Д.Г. Походження назв населених пунктів Покуття. – Львів, 1990. – 144 с.
- Вербич С.О. Топонімія Прикарпаття // Культура слова. – К., 1997.– Вип. 50. – С. 76 – 79.
- Вербич С.О. Верхньодністерський гідронімікон у контексті при-карпатсько-хорватських топонімічних зв'язків // Мовознавство.– 1997. – № 1. – С. 65 – 73.
- Вербич С.О. З архаїчної гідронімії басейну Верхнього Дністра // Мовознавство. – 1998. – № 4-5. – С. 21 – 30.
- Вербич С.О. Іншомовні елементи в топоніміконі Прикарпаття (спроба генетичної характеристики) // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. – К., 2001. – С. 25 – 31.
- Герета Н.М. Ойконімія Північної Хмельниччини XI – XIV століть // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 64 – 69.
- Гідронімія України в її міжмовних і міждіалектних зв'язках (відп. ред. О.С. Стрижак). – К., 1981. – 263 с.
- Горбач О. Українська топономастика і безграмотність // Сучасність. – 1961. – Ч. 6. – С. 117 – 118.
- Горпинич В.О., Лобода В.В., Масенко Л.Т. Власні назви і відтопонімі утворення Інгуло-Бузького межиріччя. – К., 1977.
- Гумецька Л.Л. Сучасні тенденції у творенні назв українських населених пунктів // Укр. мова і літ. в школі. – 1966. – № 4. – С. 24 – 29.
- Данилюк О.К. Географічні терміни Волині з суфіксом -ин (а) // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 501 – 516.
- Данилюк О.К. Географічні терміни в мікротопонімії Волині // Філологічні студії. – Вип. 1. – Луцьк, 1996. – С. 76 – 80.
- Данилюк О.К. Особливості словотвору географічних термінів Волині // Філологічні студії. – Вип. 4. – Луцьк, 1998. – С. 110 – 116.
- Данилюк О.К. Словник народних географічних термінів Волині.– Луцьк, 1997. – 108 с.
- Дашкевич Я. Каталог річок України // Укр. мова в школі. –1959. – № 2. – С. 17 – 19.
- Железняк І.М. Архаїчна мікротопонімія Києва // Мовознавство. – 2001. – № 3. – С. 33 – 39.
- Железняк І.М. Балто-слов'янська мовна взаємодія в топонімії Середньої Наддніпрянщини // Мовознавство. – 1998. – № 2-3. – С. 36 – 46.
- Железняк І.М. Гідронімія України й проблема слов'янського етногенезу // Слов'янське мовознавство. X Міжнар. з'їзд славістів (доповіді української делегації). – К., 1988.
- Железняк І.М. Ономастика Полісся. – К., 1999. – 234 с.
- Карпенко Ю.О. Походження астрономічних назв // Укр. мова і літ в школі. – 1971. – № 4. – С. 87 – 90.
- Карпенко Ю.А. Свойства и источники микропонимия // Микропонимия. – М., 1967.
- Карпенко Ю.О. Топонімія Буковини. – К., 1973. – 238 с.
- Карпенко Ю.О. Давньоєвропейська гідронімія в Українських Карпатах // Мовознавство. – 2001. – № 6.
- Карпенко О.П. Відбиття праслов'янської лексики в поліській гідронімії // Мовознавство. – 1992. – № 4.
- Карпенко О.П. Назви річок Нижньої Правобережної Наддніпрянщини / Відп. ред. І.М. Железняк. – К., 1989. – 189 с.
- Корепанова А.П. Про топонімічну стратиграфію //Мовознавство. – 1976. – № 6. – С. 36 – 39.
- Корепанова А.П. Процес універбізації у власних назвах //Мовознавство. – 1972. – № 5. – С. 49 – 56.
- Купчинський О.А. Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень. – К., 1981. – 250 с.

- Купчинська З.О. Твірні основи українських топонімів на -ин, -ів (структура, територія) // Ономастика України I тисячоліття нашої ери. – К., 1998. – С. 94 – 102.
- Лобода В.В. Взаємодія східнослов'янських мов в українській топонімії. – К., 1976.
- Лобода В.В. Топонімія Дніпро-Бузького межиріччя. – К., 1976. – 231 с
- Лучик В.В. Автохтонні гідроніми Середнього Дніпро-Бузького межиріччя. – Кіровоград, 1996. – 235 с.
- Лучик В.В. Іншомовні назви в різних класах пропріальної лексики української мови // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. – К., 2001. – С. 51 – 56.
- Лучик В.В. Про походження гідронімів Вись і Висунь // Мовознавство. – 1994. – № 1. – С. 60 – 71.
- Лучик В.В. Тюркізми в гідронімії Середнього Дніпро-Бузького межиріччя. // Мовознавство. – 1995. – № 1. – С. 60 – 70.
- Масенко Л.Т. Розвиток топонімічної лексики // Історія української мови. Лексика і фразеологія. – К., 1983. – С. 620 – 660.
- Масенко Л.Т. Гідронімія Східного Поділля. – К., 1979.
- Масенко Л.Т. Проблеми взаємодії гідронімії та ойконімії // Мовознавство. – 1972. – № 1.
- Масенко Л.Т. Річкові назви басейну Інгулу на тлі гідронімії Південної України // Питання ономастики Південної України. – К., 1974.
- Михальчук О.І. Географічна термінологія в мікротопонімії Підгір'я // Мовознавство. – 1997. – № 2-3. – С. 29-35.
- Мозговий В.І. Засвоєння запозичень в апелювативній та ономастичній лексиці // Мовознавство. – 1979. – № 5.
- Мриглод М.П. Відантропонімні ойконіми Правобережної України, твірні основи яких мотивовані християнськими іменами // Наук. зап. Тернопільськ. пед. ун-ту – Серія: Мовознавство. – Тернопіль, 2000. – С. 16-21.
- Муромцев І.В. Словотворчі типи гідронімів (басейн Сіверського Дінця). – К., 1966.
- Отін Є.С. Гідронімія Східної України. – Київ–Донецьк, 1977. П
- Петров В.П. Гідроніми України за античними джерелами // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 134-146.
- Петров В.П. Історична географія та проблема слов'янського етногенезу на матеріалах гідронімії: Гідронімія Росії й Надросся // Історичні джерела та їх використання. – К., 1966. – Вип. 2. – С. 65-73.
- Петров В.П. Найдавніші назви річок України // Укр. мова в школі. – 1963. – № 1. – С. 77-81.
- Питання гідроніміки. – К., 1971.
- Поляруш Т.І. Географічні терміни як словотворча база сучасної топонімії // Науково-технічний прогрес і проблеми термінології: Тези доп. – К., 1980. – С. 147-148.
- Редька Я.П. Спорадичні гідроніми з різнорідними кінцевими компонентами в ареальній гідронімії // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. - К., 2001. - С. 85-91.
- Смаль О.Л. Деякі мікротопоніми Лівобережжя Києва // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 181-186.
- Смаль О.Л. Походження мікротопоніма Долобське // Мовознавство. – 2000. – № 4-5. – С. 66-71.
- Франко З.Т. Граматична будова українських гідронімів. – К., 1979.
- Франко З.Т. Системно-ареальна характеристика гідронімії України // Мовознавство. – 1978. – № 5. – С. 41-47.
- Франко З. Хто ми! Звідки родом? – К., 1990. – 48 с.
- Франко З.Т. Назва Київ за історичними пам'ятками // Культура слова. – Вип. 21. – К., 1981. – С. 61-64.

- Цілуико К.К. Топоніміка Полтавщини як джерело історії краю // Полтавсько-київський діалект- основа української національної мови. - К., 1954.
- Шульгач В.П. Гідронімія басейну Стиру. – К., 1993. – 144 с.
- Шульгач В.П. Звідки назва села? // Культура слова. – К., 1992. – Вип. 43. – С. 101-102.
- Шульгач В.П. Топонімія Лесиноного краю // Культура слова. – К., 1991. – Вип. 40. – С. 67-69.
- Юрків М.М. Гідронімно-ойконічний паралелізм в українській ономастиці. – Тернопіль, 2000. – 130 с.
- Юрків М.М. Гідроніми й ойконіми як об'єкт наукових досліджень // Наук. зап. Тернопільськ. педуніверситету ім. В.Гнатюка. – Тернопіль, 1998. – С. 59-63.

Електронні ресурси

Словники

1. Українська мова. Енциклопедія. – К., 2000.
<http://izbornyk.org.ua/ukrmova/um.htm>
2. Український правопис 2015
<http://izbornyk.org.ua/pravopys/pravopys2015.htm>
3. Словник української мови Бориса Грінченка
<http://hrinchenko.com/>
4. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. мови НАН України. — К. : Наук. думка, 2007. — 288 с.
<http://www.madslinger.com/mova/pravopys-2007>
5. Українська мова [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrainskamova.narod.ru>
6. Словники України <http://lcorp.ulif.org.ua/dictua>
7. Словник.net <http://www.slovnyk.net>
8. Російсько-український словник сталих виразів <http://stalivyrazy.org.ua>
9. Словник іншомовних слів (Metaseek) <http://www.pcdigest.net/ures/book/sis.shtml>
10. Багатомовний словник (перекладний) <http://www.slovnyk.org>
11. Російсько-український (академічний) словник (1924 – 33 pp.) <http://r2u.org.ua/>
12. <http://dict.linux.org.ua/>

Інші ресурси

1. Лекції з антропоніміки
moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=31982
2. Корнієнко І. А. З історії української антропоніміки / І. А. Корнієнко // Рідна мова: кварталник українського вчительського товариства у Польщі. – № 16. – 2011. – С. 56 – 61.
www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna.../index.php?...
3. До історії вивчення української антропоніміки (Дзира О.І.)
irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe?...
4. Лінгвістичні засади вивчення прізвищ української мови (О.В.Єршоміна)
ukrsence.com.ua/.../lingvistichni-zasadi-vivchennya-prizvish...
5. Антропонімічне розмаїття як відображення історії та розвитку українського суспільства (Ісаєнко Т.К.)
http://www.rusnauka.com/15_NPN_2013/Philologia/3_138314.doc.htm
6. Корнієнко І. А. Від прізвиськ до прізвищ / І. А. Корнієнко // Рідна мова: кварталник українського вчительського товариства у Польщі. – № 15. – 2011. – С. 24 – 29.
http://www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna_mova_uk/index.php?page=rm30_02
7. Антропонімічна лексикографія сучасної української мови та інших слов'янських і неслов'янських мов (Самолова І.А.)
http://philology.knu.ua/library/zagal/Komparatyvni_doslidzhenna_16_2011/151_156.pdf
8. Семантика і структура прізвищ полтавців за спорідненістю та свояцтвом (Т. Ніколашина)
<http://refs.in.ua/zmis-t-atamanchuk-nina-pasichnichenko-anjela.html?page=8>
9. Особливості морфемної структури прізвищ

linguistics.kspu.edu/webfm_send/1252

10. Структурний аналіз суфіксальних імен в основах прізвищ Північної Донеччини (Н.Ю.Булава)

http://movoznavstvo.com.ua/download/pdf/2007_2/5.pdf

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: залік.

5. Засоби діагностики успішності навчання: виконання індивідуальних завдань, контрольних і практичних робіт, написання рефератів

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
Кафедра української мови і літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор із науково-педагогічної
роботи _____

Н. І. Василькова

5 вересня 2018 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
УКРАЇНСЬКА ОНОМАСТИКА

Ступінь бакалавра

Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка

спеціальність 014 «Середня освіта»

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

освітня програма Українська мова і література,

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

спеціальність 035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

освітня програма Українська мова і література,

2018 – 2019 навчальний рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Українська ономастика» для студентів галузі знань 03 Гуманітарні науки спеціальності 035 «Філологія» 035.01 українська мова та література; галузі знань 01 Освіта/ Педагогіка спеціальності 014 «Середня освіта» 014.01 Середня освіта (Українська мова і література);

.

Розробник: Корнієнко Ірина Анатоліївна, доцент кафедри української мови і літератури, кандидат філологічних наук, доцент _____ (Корнієнко І. А.)

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри української мови і літератури
Протокол № 01 від «29» серпня 2018 р.

Завідувач кафедри _____ (Філатова О. С.)
«29» серпня 2018 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, освітньо-кваліфікаційний рівень (ступінь)	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	
Кількість кредитів – 4	Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка	Варіативна	
	Спеціальність 014 Середня освіта		
Індивідуальне науково-дослідне завдання – ономастичний проект / реферат	014.01 Середня освіта (Українська мова і література);	Рік підготовки:	
		2	
Загальна кількість годин – 120		Семестр	
		3	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 4	Ступінь бакалавра	Лекції	
		12	
		Практичні, семінарські	
		28	
		Лабораторні	
		Самостійна робота	
80			
	Вид контролю:	Залік	

Мова навчання – українська.

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить: для денної форми навчання – 120 год.: 40 год. – аудиторні заняття, 80 год. – самостійна робота (33% -67%).

Найменування показників	Галузь знань, освітньо-кваліфікаційний рівень (ступінь)	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Варіативна	
	Спеціальність 035 Філологія		
Індивідуальне науково-дослідне завдання – ономастичний проект / реферат	035.01 українська мова та література	Рік підготовки:	
		2	
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
		3	
		Лекції	

Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 1,8 самостійної роботи студента - 4	Ступінь бакалавра	12	
		<i>Практичні, семінарські</i>	
		20	
		<i>Лабораторні</i>	
		<i>Самостійна робота</i>	
		58	
		Вид контролю: Залік	

Мова навчання – українська.

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить: для денної форми навчання – 90 год.: 32 год. – аудиторні заняття, 90 год. – самостійна робота (35% -65%).

2. Мета, завдання навчальної дисципліни та результати навчання

Мета курсу: розширення обсягу знань про антропоніми та топоніми, конкретизація деяких правописних моментів ономастичної лексики, а також розгляд оніма як лексичної одиниці на різних рівнях мовної системи: фонетичному, граматичному, значеннєвому; пізнання лінгвістичних, лінгвокультурологічних, соціолінгвістичних, когнітивних, історичних чинників формування української ономастичної системи.

Завдання курсу:

- висвітлити історію виникнення і функціонування антропонімів і топонімів сучасної української мови;
- ознайомити з особливостями вживання цих груп лексики у літературних творах, фольклорі, культурі;
- конкретизувати переважно граматичні норми правопису особових назв;
- підвищити рівень культури усного й писемного мовлення студентів;
- виробити в студентів уважне й критичне ставлення до свого мовлення й суспільної мовної практики;
- збагатити лексичний запас студентів новими термінами з фахової підготовки;
- навчити студентів самостійно працювати з науковою, навчальною, довідковою літературою.

Передумови для вивчення дисципліни: обізнаність із нормами й канонами сучасного мовного дискурсу та вміння представити свої наукові здобутки, що є одним із найважливіших і найвагоміших аспектів підготовки фахівця з університетською освітою. Курсу «Українська ономастика» властиві зв'язки з теоретичними та спеціальними теоретичними курсами загального фундаментального та професійного циклу – «Методологія та організація наукових досліджень», «Історія лінгвістичних вчень», «Загальне мовознавство», «Історія мови», «Стилістика української мови», «Новітні напрями сучасної лінгвістики», «Сучасна українська літературна мова», «Методика навчання фахових дисциплін», «Теорія і практика ономастичних досліджень».

Результати навчання:

- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- уміння оперувати сучасним категоріально-термінологічним апаратом мовознавства; знання найважливіших філологічних вітчизняних і зарубіжних наукових шкіл;
- здатність демонструвати знання сучасної наукової парадигми в галузі філології та динаміки її розвитку;
- здатність проведення досліджень на належному рівні.

У результаті вивчення курсу студент оволодіває такими компетентностями:

I. Загальнопредметні:

8. Володіння термінологічним апаратом.
9. Володіння орфоепічними, орфографічними, лексичними, граматичними і стилістичними нормами сучасної української літературної мови.
10. Уміння користуватись науковою, навчальною, довідковою літературою.
11. Уміння вести наукову дискусію й володіння навичками публічного виступу.
12. Уміння критично оцінювати отриману наукову інформацію.
13. Уміння здійснювати відбір та аналіз фактичного матеріалу.
14. Володіння методикою створення усного й письмового наукового тексту за спеціальністю.

II. Фахові:

6. Знання основної термінології, пов'язаної з українською антропонімікою та топонімікою.

7. Знання особливостей походження, будови, вживання і правопису різних груп антропонімів і топонімів.
8. Уміння аналізувати оніми на різних рівнях мовної системи; встановлювати їх походження.
9. Уміння аналізувати ономастичну лексику в лінгвістичному, лінгвокультурологічному, соціолінгвістичному, когнітивному, історичному аспектах.
10. Знання правил правопису онімів, особливостей їх транслітерації та відмінювання.

3. Програма навчальної дисципліни

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я.

Прізвище.

Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики.

Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення.

Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва.

Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.

Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону України.

Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімної лексики.

Кредит 3. Топонімія.

Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.

Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми.

Кредит 4. Правопис прізвищ і географічних назв.

Тема 1. Правопис прізвищ.

Тема 2. Правопис географічних назв.

035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я.

Прізвище.

Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики.

Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення.

Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва.

Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.

Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону України.

Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімної лексики. Псевдоніми як різновиди антропонімів.

Кредит 3. Топонімія.

Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.

Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми.

3. Структура навчальної дисципліни

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	усьо го	у тому числі				
		л	П	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7
Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я.						
Прізвище.						
Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики. Функції ономастики. Розвиток української	10	2	4			4

<p>ономастики. Онімна лексика, її місце в складі сучасної української мови. Семантика онімів. Онімний простір та класифікація власних назв. Антропоніміка як окрема галузь мовознавства і як складова частина ономастики. Історія розвитку української антропонімії. Теоретичні аспекти вивчення власних особових імен. Топоніміка як наука про власні географічні назви. Історія дослідження української топонімії.</p>						
<p>Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення. Специфіка семантики власних особових імен. Походження імен. Склад українських імен та основні мотиви їх вибору. Імена в українських фразеологізмах. Походження імен по батькові. Правопис і відмінювання власних імен та імен по батькові.</p>	10	2	4			4
<p>Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва. Становлення та дефініція терміну „прізвище”. Основні джерела творення українських прізвищ. Особливості граматичної і морфемної структури прізвищ українців: синтаксична й морфологічна структура, частиномовна належність, родові й числові форми українських прізвищ. Правопис прізвищ і відпрізвищевих утворень. Особливості відтворення російських та інших прізвищ іншомовного походження українською мовою.</p>	10	2	4			4
<p>Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.</p>						
<p>Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону України. Ознаки прізвиськ. Дефініція поняття „прізвисько”. Класифікації прізвиськ.</p>	14	2	4			8
<p>Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімічної лексики. Псевдоніми як різновиди антропонімів. Походження та класифікація псевдонімів. Термін і власна назва. Власні імена і філологія.</p>	16	2	4			10
<p>Кредит 3. Топонімія.</p>						
<p>Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики. Класифікація топонімів. Характеристика українського топонімікону.</p>	15	1	2			12
<p>Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми. Класифікація мікротопонімів. Характеристика українського</p>	15	1	2			12

мікротопонімікону.						
Кредит 4. Правопис прізвищ і географічних назв.						
Тема 1. Правопис прізвищ.	15		2			13
Тема 2. Правопис географічних назв.	15		2			13
Усього годин:	120	12	28			80

035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	усьо го	у тому числі				
		л	П	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7
Кредит 1. Ономастика як спеціальна лінгвістична наука. Власне ім'я. Прізвище.						
Тема 1. Ономастика. Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики. Функції ономастики. Розвиток української ономастики. Онімна лексика, її місце в складі сучасної української мови. Семантика онімів. Онімний простір та класифікація власних назв. Антропоніміка як окрема галузь мовознавства і як складова частина ономастики. Історія розвитку української антропонімії. Теоретичні аспекти вивчення власних особових імен. Топоніміка як наука про власні географічні назви. Історія дослідження української топонімії.	10	2	2			6
Тема 2. Власне ім'я як найдавніше антропонімічне утворення. Специфіка семантики власних особових імен. Походження імен. Склад українських імен та основні мотиви їх вибору. Імена в українських фразеологізмах. Походження імен по батькові. Правопис і відмінювання власних імен та імен по батькові.	10	2	4			4
Тема 3. Прізвище як успадкована офіційна назва. Становлення та дефініція терміну „прізвище”. Основні джерела творення українських прізвищ. Особливості граматичної і морфемної структури прізвищ українців: синтаксична й морфологічна структура, частиномовна належність, родові й числові форми українських прізвищ. Правопис прізвищ і відпрізвищевих утворень. Особливості відтворення російських та інших прізвищ іншомовного походження українською мовою.	10	2	4			4
Кредит 2. Прізвиська. Псевдоніми. Антропономи.						
Тема 1. Прізвиська як своєрідний лексичний пласт і органічна складова антропонімікону	14	2	2			10

України. Ознаки прізвиस्क. Дефініція поняття „прізвисько”. Класифікації прізвиस्क.						
Тема 2. Псевдоніми й антропономи як специфічний клас антропонімної лексики. Псевдоніми як різновиди антропонімів. Походження та класифікація псевдонімів. Термін і власна назва. Власні імена і філологія.	16	2	4			10
Кредит 3. Топонімія.						
Тема 1. Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики. Класифікація топонімів. Характеристика українського топонімікону.	15	1	2			12
Тема 2. Мікротопонімія й мікротопоніми. Класифікація мікротопонімів. Характеристика українського мікротопонімікону.	15	1	2			12
Усього годин:	90	12	20			58

4. Теми практичних занять

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Ономастика як спеціальна лінгвістична наука	4
2	Власне ім'я як найдавніше антропонімичне утворення	4
3	Прізвище: історія, семантика, структура	4
4	Прізвиська як своєрідний лексичний пласт й органічна складова антропонімікону України	4
5	Походження і функціонування псевдонімів та антропонімів	4
6	Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.	4
7	Правопис прізвищ і географічних назв.	4
	Разом:	28

035 «Філологія»

035.01 українська мова та література

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Ономастика як спеціальна лінгвістична наука	2
2	Власне ім'я як найдавніше антропонімичне утворення	4
3	Прізвище: історія, семантика, структура	4

4	Прізвиська як своєрідний лексичний пласт й органічна складова антропонімікону України	2
5	Походження і функціонування псевдонімів та антропономів	4
6	Топоніми як специфічний різновид пропріальної лексики.	4
	Разом:	20

5. Самостійна робота

014.01 Середня освіта (Українська мова і література)

з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики	4
2	Правопис і відмінювання власних імен та імен по батькові	4
3	Правопис прізвищ і відпрізвищевих утворень	4
4	Прізвиська	8
5	Походження антропонімів і псевдонімів	10
6	Топонімія й мікротопонімія України	24
7	Ономастика в шкільному курсі української мови і літератури	26
	Разом:	80

035.01 Філологія (Українська мова і література)

з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Антропоніміка й топоніміка як складові частини ономастики	6
2	Правопис і відмінювання власних імен та імен по батькові	4
3	Правопис прізвищ і відпрізвищевих утворень	4
4	Прізвиська	10
5	Походження антропонімів і псевдонімів	10
6	Топонімія й мікротопонімія України	24
	Разом:	58

6. Індивідуальні навчально-дослідне завдання

Підготовка реферату (презентації) / проекту з актуальних питань української ономастики

7. Форми роботи та критерії оцінювання

Рейтинговий контроль знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

ОЦІНКА	СУМА	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
--------	------	-------------------------------

ЕКТС	БАЛІВ	екзамен	залік
A	90-100	5 (відмінно)	5/відм./зараховано
B	80-89	4 (добре)	4/добре/ зараховано
C	65-79		
D	55-64		
E	50-54	3 (задовільно)	3/задов./ зараховано
FX	35-49		
		2 (незадовільно)	Не зараховано

**Розподіл балів, які отримують студенти
014.01 Середня освіта (Українська мова і література).**

Поточне тестування та самостійна робота					Контрольна робота	Залік	Накопичувальні бали/ Сума
K1	K2	K3	K4		200		400/100
50	50	50	50				

035 Філологія 035.01 українська мова та література

Поточне тестування та самостійна робота					Контрольна робота	Залік	Накопичувальні бали/ Сума
K1	K2	K3			150		300/100
50	50	50					

Критерії оцінювання відповідей на практичних заняттях:

Загальнодидактичні оціночні норми

Критерії оцінок	Норма оцінок			
	“5”	“4”	“3”	“2”
Характер засвоєння знань, навичок і умінь	Відповіді впевнені, аргументовані. Самостійне, творче, ініціативне застосування в змінених ситуаціях.	Свідоме і повне засвоєння, але з деякими неточностями в другорядному матеріалі, які студент сам виправляє.	Свідоме засвоєння з незначними помилками, які студент виправляє з допомогою викладача.	Несвідоме, механічне засвоєння з великими помилками і прогалинами.
Якість відповіді студента	Глибока обґрунтованість, логічність, переконливість викладу, мова правильна і виразна	Достатня обґрунтованість, незначне порушення послідовності, недостатня переконливість.	Деякі порушення логічності й послідовності, не зовсім достатня самостійність мислення.	Необґрунтованість суджень, недостатньо розвинена самостійність мислення.

Якість виконання роботи	Висока старанність і вправність у виконанні, бездоганне зовнішнє оформлення.	Достатня старанність і вправність, добре зовнішнє оформлення.	Посередня старанність, зовнішнє оформлення задовільне.	Відсутність старанності, погане зовнішнє оформлення.
-------------------------	--	---	--	--

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Рейтинговий показник	У п'ятибальній системі	За шкалою ЄКТС (ECTS)	Рівень компетентності	Критерії оцінювання
90 – 100	5, «відмінно»	A	Високий (творчий)	Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить джерела інформації, використовує набуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розвиває власні обдарування і нахили.
80 – 89	4,5 «дуже добре» 4 «добре»	B	Достатній (конструктивно-варіативний)	Студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.
65 – 79		C		Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи на підтвердження певних думок.
55 – 64	3,5 «задовільно» 3 «достатньо»	D	Середній (репродуктивний)	Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.
50-54		E		Студент володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на продуктивному рівні.
35 – 49	2 „незадовільно”	FX	Низький (рецептивно-продуктивний)	Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.
1 – 34	1 „неприйнятно”	F		Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

При оцінюванні контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань:

- а) оцінка «відмінно» ставиться за правильне виконання всіх завдань;
- б) оцінка «добре» ставиться за виконання 75 % усіх завдань;
- в) оцінка «задовільно» ставиться, якщо правильно виконано більше 50% запропонованих завдань;
- г) оцінка «незадовільно» ставиться, якщо завдань виконано менше від 50 %.

8. Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: завдання до практичних занять, завдання для самостійної та індивідуальної роботи (зокрема есе, реферати, наукові проекти), презентації результатів досліджень, тестові завдання, контрольні роботи.

9. Методи навчання

Усний виклад матеріалу, проблемне навчання, робота з підручником, довідниками та додатковими джерелами, вправи, спостереження над усним мовленням, спостереження над мовним матеріалом, порівняльний аналіз, інтерактивні імітаційні методи (рольові ігри, ситуативні завдання).

10. Методичне забезпечення

1. Горпинич В.О. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України : Монографія / В.О. Горпинич, І.А. Корнієнко. – Дніпропетровськ - Миколаїв : Іліон, 2006. – 237 с. – Кількість: 2
2. Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія: 2-ге вид., доп. й випр. / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. – Вип. 38. – Дніпропетровськ-Миколаїв: Вид-во „КВІТ”, 2012. – 232 с. – Кількість: 7
3. Навчально-методичний комплекс.
4. Корнієнко І. А. Українська ономастика : методичні рекомендації та вказівки до самостійної роботи. / І. А. Корнієнко – Миколаїв: МНУ імені В.О. Сухомлинського, 2017. – 126 с.

11. Рекомендована література

Базова

Довідникова література

- Белей Л. Ім'я для дитини в українській родині: Словник-довідник. – Ужгород, 1993. – 116 с.
- Білецький-Носенко П. Словник української мови / Підгот. В. Німчук. – К., 1966. – 423 с.
- Бурячок А. А. Українсько-російський транслітерований словник власних імен і найпоширеніших прізвищ. – К., 2001. – 168 с.
- Бурячок А.А. Правописний словник імен і найпоширеніших прізвищ. – К., 1996. – 150 с.
- Бучко Д.Г. Інверсійний словник ойконімів України. – Люблін, 2001. – 325 с.
- Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985.
- Головащук С. Правописний словник. – К., 1999. – 607 с.
- Горпинич В.О. Словник відтопонімічних прикметників і назвжителів України: У 2 т. – Кіровоград, 1994. – Т. 1. – 160 с.
- Горпинич В.О. Словник географічних назв України: Топоніми та відтопонімі прикметники. – К., 2001. – 526 с.
- Дей О.І. Словник українських псевдонімів. – К., 1969.
- Етимологічний словник української мови: В 7 т. – К., 1982-1989. – Т. 1 – 3.
- Каталог річок України / Уклад. Г.І. Швець, Н.І. Дрозд, С.П.Левченко. – К., 1957. – 192 с.
- Кругляк Ю.М. Ім'я вашого міста: Походження назв міст і селищ міського типу Української РСР / Відп. ред. І.О. Варченко. – К., 1978. – 151 с.
- Мартінова Г.І. Лінгвістична географія правобережної Черкащини. – Черкаси, 2000. – 266 с.
- Масловська М.В., Купневич В.Ю., Федорова Н.А. Словник етнографічних термінів. – Житомир, 2004. – 266 с.

- Редько Ю.К. Довідник українських прізвищ / За ред. / Варченка. – К., 1969. – 254 с.
- Російсько-український словник географічних термінів / Уклад.О.М. Маринич, М.М. Михайленко, А.П. Могила, О.І. Речмедін. – К., 1970.
- Російсько-український словник: Прізвища; Імена; Імена по батькові; Облaсті; Райони; Міста; Селища міського типу; Села / Упоряд. З.Г. Рикова, Н.В. Щеголівська. –Харків, 1997. – 304 с.
- Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей: Словник-довідник / За ред. В.М. Русанівського. – К., 1986. – 310 с.
- Словник гідронімії України / Уклад. В.В.Німчук, І.М.Железняк, А.П.Корепанова, Л.Т.Масенко, А.П.Непокупний. – К., 1979. –780 с.
- Словник лінгвістичних термінів / Уклад. Д.І. Ганич, І.С. Олійник.– К., 1985. – 360 с.
- Словник прізвиць північно-західної України : у 3-х т. / Упорядник Г.Л. Аркушин. - Луцьк : РВВ “Вежа” Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.
- Словник української мови: В 11 т. – К., 1970-1980.
- Українська мова: Енциклопедія. – К., 2000.

Допоміжна

Наукова література

Загальна ономастика

- Бевзенко С.П. З історії української ономастики (на матеріалі Харківського перепису 1660 р.) // Доп. та повідом. Ужгородського ун.-ту. Серія філолог. наук. – 1961. – Вип. 7.
- Белецкий А.А. Лексикология и теория языкознания (Ономастика). – К., 1972. – 211 с.
- Бондалетов В.Д. Ономастика и социолінгвістика //Антропонимика. – М., 1970. – С. 17 – 23.
- Бондалетов В.Д. Русская ономастика. – М., 1983. – 224 с.
- Вербич С.О. Внутрішня реконструкція як базовий принцип у системі аналізу онімного матеріалу // Українська мова. – 2002. – № 2. – С. 59 – 68.
- Веселовский С.Б. Ономастикон. Древнерусские имена, отчества, фамилии. – М.: Наука, 1974. – 382 с.
- Железняк І.М. Ономастика та періодизація глотогенезу в Україні (до постановки питання) // Третій міжнародний конгрес україністів 26-29 серпня 1996 р. – Мовознавство. – Харків, 1996.
- Железняк І.М. Про деякі лінгвістичні ознаки власних назв // Мовознавство. – 2001. – № 1. – С. 13 – 17.
- Железняк І.М. Роль і місце ономастичних досліджень у студіях зі східнослов'янського етногенезу // Ономастика та етногенез східних слов'ян. – К., 1998.
- Карпенко Ю.О. Онімизація і трансонімизація як словотвірний акт // Шоста республіканська ономастична конференція. Тези доповідей і повідомлень. – Ч. 1. – Одеса, 1990. – С. 35 – 37.
- Карпенко Ю.О. Творення загальних назв від власних // Укр. мова і літ. в школі. – 1973. – № 10.
- Корепанова А.П. Антонімія в ономастиці // Мовознавство. –1979. – № 4.
- Питання ономастики південної України. – К., 1974.
- Питання ономастики. – К., 1965.
- Питання сучасної ономастики. – К., 1976.
- Питання топоніміки та ономастики. – К., 1962.

Антропоніміка

- Антонюк О.В. Лексико-семантична група прізвиць, що вказують на звички, уподобання, вчинки людини (на матеріалі антропонімії Донеччини) / О.В. Антонюк // Актуальні питання антропоніміки / Відп. ред. І.В. Єфименко.- К., 2005.- С. 25-30.
- Бренер Н.М. Відпрізвищеві прізвиська Луганщини // Студії з ономастики та етимології. – К., 2002. – С. 26 – 30.

- Вербич С.О. Деякі прізвища і прізвиська українців з погляду походження / С.О. Вербич // Актуальні питання антропоніміки : зб. мат. наук. читань пам'яті Юліана Костянтиновича Редька / Відп. ред. І.В. Єфименко. - К., 2005.- С. 56-62.
- Гайдукевич Т. Коли сформувались українські прізвища // Жовтень. – 1987. – № 6.
- Герасимчук В.А., Нечипоренко А.Ф. Антропоніми: історія і сучасність: Навч. посіб. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2002. – 152 с.
- Глинський І. Твоє ім'я – твій друг. – К.: Наук. думка, 1970. – 223 с.
- Гриднева Любов. Змішування мов в українській антропонімії // Урок української. – 2002. – № 9. – С. 25 – 26.
- Гумецька Л.Л. Народні форми хрещених імен в українській мові XIV–XV ст. // Українська та діалектна лексика. – К., 1985. – С. 113–206.
- Демчук М.О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV–XVII ст. – К.: Наук. думка, 1988. – 119 с.
- Єфименко І.В. З історії виникнення та розвитку українських прізвищевих назв (на матеріалі писемних пам'яток XVI ст.) // Мовознавство. – 2001. – № 5. – С. 75 – 87.
- Єфименко І.В. Антропонімічні етюди // Культура слова. – К., 1997. – Вип. 50. – С. 79 – 80.
- Єфименко І.В. Українські прізвищеві назви XVI ст. – К., 2003. – 168 с.
- Єфименко І. Дещо про походження сучасних українських прізвищ // Дивослово. – 2002. – № 11. – С. 18 – 19.
- Єфименко І.В. Праслов'янська лексична спадщина в українських прізвищевих назвах XVI ст. // Мовознавство. – 1999. – № 4-5. – С. 34 – 40.
- Железняк І.М. Українські прізвища на -ист (-а, -ий) // Мовознавство. – 1975. – № 2. – С. 44–54.
- Жовтобрюх М.А. Про термін прізвище // Мовознавство. – 1969. – № 4. – С. 82–86.
- Керста Р.Й. Антропоніми – основа вивчення лексики, що характеризує особисті властивості людини // З історії української лексикології. – К., 1980. – С. 200–213.
- Керста Р.Й. Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування. – К.: Наук. думка, 1984. – 152 с.
- Коломієць В.Т. Прізвища на -ов, -ев (-ів) та -ин, -ін в українській мові // Українська мова і література в школі. – 1951. – № 3. – С. 75–77.
- Коломієць В.Т., Мельничук О.С. Прізвища на -ов, -ев (-ів) та -ин, -ін в українській мові // Українська мова і література в школі. – 1951. – № 3. – С. 44 – 47.
- Корнієнко І.А. До питання про виникнення антропонімів Наддніпрянщини // Ономастика і апелятиви. – Вип. 13. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 66–69.
- Корнієнко І.А. Прізвища з суфіксом -ар в Нижній Наддніпрянщині // Ономастика і апелятиви. – Вип. 14. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 80–85.
- Корнієнко І.А. Морфемна будова відіменних прізвищ Нижньої Наддніпрянщини // Ономастика і апелятиви. – Вип. 15. – Дніпропетровськ, 2001. – С. 50–59.
- Корнієнко І.А. Валентність суфікса -енк-о в основах відапелятивних прізвищ Нижньої Наддніпрянщини // Ономастика і апелятиви. – Вип. 17. – Дніпропетровськ, 2002. – С. 70–75.
- Корнієнко І.А. Особові апелятиви як джерело творення сучасних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Ономастика і апелятиви. – Вип. 23. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 110–117.
- Корнієнко І.А. Дещо про семантику відапелятивних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Українська література в загальноосвітній школі. – № 1. – 2005. – С. 55–56.
- Корнієнко І.А. Від професійно-соціальних назв до сучасних прізвищ (на матеріалі антропонімів Дніпровського Припоріжжя) // Українська література в загальноосвітній школі. – № 2. – 2005. – С. 16–17.
- Корнієнко І.А. Прізвища ад'єктивного типу в Дніпровському Припоріжжі // Українська література в загальноосвітній школі. – № 3. – 2005. – С. 35–37.

- Корнієнко І.А. Іншомовні елементи в українській антропонімії (Дніпровське Припоріжжя) // Українська література в загальноосвітній школі. – № 5. – 2005. – С. 47–50.
- Корнієнко І.А. Морфеміка апелятивних основ прізвищ субстантивного типу // Ономастика і апелятиви. – Вип. 21. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 103 – 111.
- Корнієнко І.А. Особові апелятиви як джерело творення сучасних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Ономастика і апелятиви. – Вип. 23. – Дніпропетровськ, 2005. – С. 110 – 117.
- Корнієнко І.А. Питання граматичної структури прізвищ // Філологічні читання: матеріали міжвузівської наукової конференції. – Миколаїв: МДУ, 2005. – С.35-37.
- Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. – Вип. 25. – Дніпропетровськ-Миколаїв: Вид-во „Іліон”, 2006. – 237 с.
- Корнієнко І.А. З історії розвитку української антропоніміки // Ономастика і апелятиви. – Вип. 30. – Дніпропетровськ, 2007.
- Корнієнко І.А. Особливості морфемної структури субстантивних прізвищ Дніпровського Припоріжжя // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія „Лінгвістика”: збірник наукових праць. – Вип. 7. – Херсон: ХДУ, 2008. – С.183-187.
- Корнієнко І.А. Особливості граматичної структури прізвищ // Записки з українського мовознавства: Вип. 18: Зб.наук.праць / Відп.ред. О.І.Бондар. – Одеса: Астропринт, 2009. – С. 297-305.
- Корнієнко І.А., Середич Г.А. Основні шляхи дослідження антропонімії // Записки з українського мовознавства: Вип. 18: Зб.наук.праць / Відп.ред. О.І.Бондар. – Одеса: Астропринт, 2009. – С. 290-296.
- Корнієнко І.А. Особливості граматичної структури прізвищ // Регіональна культура в умовах глобалізації: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вип.ІІ. – Миколаїв, 2009. – С.183-187.
- Лозко Г.С. Іменослов. Імена слов'янські, історичні та міфологічні. – К., 1998. – 176 с
- Лукінова Т.Б. Субстантивація прикметників у слов'янських мовах і власні імена // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 124 – 133.
- Масенко Л.Т. Українські імена і прізвища. – К.: Наук. думка, 1990. – 48 с.
- Масенко Л.Т. Українські прізвища з суфіксом -ій // Мовознавство. – 1976. – № 5. – С. 73–75.
- Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія: 2-ге видання, доп.і випр. / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. – Вип. 38. – Дніпропетровськ-Миколаїв, 2012. – 232 с.
- Могила А.Г. До правопису російських прізвищ // Українська мова в школі. – 1954. – № 4. – С. 70–72.
- Медвідь-пахомова С.М. Динаміка української офіційної антропонімоформули на східнослов'янському фоні // Українська ономастика. – К., 1998.
- Медвідь-пахомова С.М. Еволюція антропонімічних формул у слов'янських мовах. – Ужгород, 1999.
- Медвідь-пахомова С.М. Реконструкція дописемного (праслов'янського) періоду розвитку антропонімічної системи // Мовознавство. – 1998. – № 1. – С. 20-27.
- Неділько О.Д. Етимологія деяких прізвищ // Укр. мова літ. в школі. – 1969. – № 5. – С. 79–81.
- Неділько О.Д. Про утворення українських прізвищ // Укр. мова і літ. в школі. – 1967. – № 9. – С.19-25.
- Никонов В.А. География фамилий. – М., 1988. – 189 с.
- Никонов В.А. Имя и общество. – М., 1974. – 142 с.
- Німчук В.В. Українські прізвища з суфіксами -ук, -чук та етимологічно споріднені утворення // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 194-210.

- Німчук В.В. Про українську псевдонімію та криптонімію // Українська мова. – 2002. – № 2. – С. 30-58.
- Осташ Л.Р. Автохтонні та псевдоавтохтонні власні особові імена відапелятивного походження в чехів й українців // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 150-158.
- Осташ Н.Л., Осташ Р.І. Прізвища переселенців із Холмщини в антропонімічному просторі України // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 159-174.
- Осташ Р.І. До походження прізвищевих назв Реєстру (спроба етимологічного словника) // Реєстр Війська Запорозького. – К., 1995.
- Осташ Р.І. Із життя сучасних українських прізвищ. 2 / Р.І. Осташ // Українське і слов'янське мовознавство. - № 4 (138). - Ужгород, 2001. -С. 408-412.
- Павликівська Н.М. Питання української псевдонімії ХХ століття / Н.М. Павликівська. - Вінниця : Глобус-прес, 2011. - 386 с.
- Панцьо С.Є. Антропонімія Лемківщини.–Тернопіль, 1995 –125 с.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Валентин, Валентина, Валерій, Валеріан, Валерія // Укр. мова і літ. в школі. – 1987. – № 22. – С. 58-59.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Григорій, Дмитро, Святослав, Лідія, Ніла, Юлія, Аліса, Альберт, Едгар, Едуард // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 10. – № . 64-65.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Віталій, Мирон, Світлана // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 7. – С. 68
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Анастасія, Анатолій, Архип // Культура слова. – Вип. 18. – К., 1980. – С. 51-53.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Зінон, Зіновій, Зіновія, Зінаїда // Культура слова. – Вип. 21. – К., 1971. – С. 72-73.
- Півторак Г.П. З історії власних імен людей: Маріана, Маріанна, Оксана // Культура слова. – Вип. 26. – К., 1984. – С. 58-59.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Варвара, Петро //Культура слова. – Вип. 39. – К., 1990. – С. 78-80.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Іван // Укр. мова і літ. в школі. – 1986. – № 5. – № . 50-51.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Остап, Панас, Петро,Параска // Укр. мова і літ. в школі. – 1990. – № 10. – № 81-82.
- Півторак Г.П. З історії власних імен: Софія, Віра, Надія, Любов // Культура слова. – Вип. 43. –К., 1992. – С. 65-68.
- Редько Ю.К. Довідник українських прізвищ. – К.: Рад. школа, 1969. – 255 с.
- Редько Ю.К. Основні словотворчі типи сучасних українських прізвищ у порівнянні з іншими слов'янськими // Філологічний збірник. К., 1958. – С. 112–129.
- Редько Ю.К. Сучасні українські прізвища. – К.: Наук. думка, 1966. – 216с.
- Русанівський В.М. Запозичені особові імена та прізвища // Складні питання сучасного українського правопису. – К., 1980. – С. 103–124.
- Сеник Г.В. Трансонімізовані прізвища // Записки з ономастики.– Вип. 5: Зб. наук. праць // Відп. ред. Ю.О. Карпенко. – Одеса, 2001. – С. 42-45.
- Илина Г.Я. Фамилия и прозвище: Ономастика. – М., 1969.
- Скорук І.Д. Історична антропонімія м. Луцька з точки зору її походження // Ономастика та етимологія. – К., 1997.
- Скрипник Л.Г. Власні назви в українській народній фразеології // Мовознавство. – 1970. – № 2. – С. 54-65.
- Селищев А.М. Происхождение русских фамилий, личных имен и прозвищ // Избранные труды. – М.: Просвещение, 1968. – С. 97–129.
- Суперанская А.В. Структура имени собственного. Фонология и морфология. – М.: Наука, 1969. – 207 с.

- Сухомлин І.Д. З історії українських прізвищ // Українська мова в школі. – 1965. – № 4. – С. 24–28.
- СОКОЛ І. Про що розповідають прізвища // Дивослово. – 2003. – № 3. – С. 32–34.
- Ткаченко О.Б. Українські прізвища з суфіксом -енк-о та споріднені утворення (питання походження) // Слов'янське мовознавство. – К., 1958. – Вип. 2. – С. 38–53.
- Фаріон І.Д. Українські прізвищеві назви Прикарпатської Львівщини наприкінці XVIII – початку XIX століття (з етимологічним словником). – Львів, 2001. – 371 с.
- Худаш М.Л. З історії української антропонімії. – К.: Наук. думка, 1977. – 235 с.
- Худаш М.Л. З історії формування і становлення українських прізвищ // Мовознавство. – 1969. – № 2. – С. 37–46.
- Чучка П.П. Історія власних імен // Історія української мови. Лексика і фразеологія. – К., 1983. – С. 592–620.
- Чучка П.П. Патроніми та їх місце в лексичній системі мови // Мовознавство. – 1984. – № 6. – С. 49–56.
- Чучка П.П. Антропонімія Закарпаття: Вступ та імена (конспект лекцій). – Ужгород, 1970.
- Чучка П. Глобальні, національні та регіональні ознаки прізвищ українців // Дивослово. – 2003. – № 10. – С. 23–25.
- Чабаненко В.А. Прізвиська Нижньої Наддніпрянщини : у 2-х кн. / В.А. Чабаненко. - Запоріжжя, 2005.
- Черняхівська Є.М. Про одну з особливостей української антропонімії (колективні прізвиська) / Є.М. Черняхівська // Вісник Львів. університету ім. І. Франка. Серія філологічна. - Львів : Львів. ун-т ім. І. Франка, 1975. -Вип. 9. - С. 62–65.

Топоніміка

- Гумецька Л.Л. Топографічні назви української актової мови XIV– XV ст. // Дослідження з мови та літератури. – К., 1957. – С. 83 – 91.
- Гумецька Л.Л. Топоніміка в українській актовій мові XIV – XVст. // Мовознавство. – 1957. – Т. 14. – С. 10 – 22.
- Белей Л.О. Сучасна українська ергонімія: Власні назви підприємств Закарпаття. – Ужгород, 1999. – 111 с.
- Беценко Т. Етюди з топонімії Сумщини. – Суми, 2001. – 71 с.
- Беценко Т.П. З історії походження ойконімів Сумщини // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 22 – 25.
- Бурковецька І.С. Словотвірна структура ойконімії Уманщини // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 31 – 34.
- Бучко Д. Походження та словотвір ойконімів типу Залужжя, Міжгір'я, Підлісся в українській та інших слов'янських мовах // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 522 – 529.
- Бучко Д.Г. Походження назв населених пунктів Покуття. – Львів, 1990. – 144 с.
- Вербич С.О. Топонімія Прикарпаття // Культура слова. – К., 1997.– Вип. 50. – С. 76 – 79.
- Вербич С.О. Верхньодністерський гідронімікон у контексті при-карпатсько-хорватських топонімних зв'язків // Мовознавство.– 1997. – № 1. – С. 65 – 73.
- Вербич С.О. З архаїчної гідронімії басейну Верхнього Дністра // Мовознавство. – 1998. – № 4-5. – С. 21 – 30.
- Вербич С.О. Іншомовні елементи в топоніміконі Прикарпаття (спроба генетичної характеристики) // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. – К., 2001. – С. 25 – 31.
- Герета Н.М. Ойконімія Північної Хмельниччини XI – XIV століть // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 64 – 69.
- Гідронімія України в її міжмовних і міждіалектних зв'язках (відп. ред. О.С. Стрижак). – К., 1981. – 263 с.
- Горбач О. Українська топономастика і безграмотність // Сучасність. – 1961. – Ч. 6. – С. 117 – 118.

- Горпинич В.О., Лобода В.В., Масенко Л.Т. Власні назви і відтопонімні утворення Інгуло-Бузького межиріччя. – К., 1977.
- Гумецька Л.Л. Сучасні тенденції у творенні назв українських населених пунктів // Укр. мова і літ. в школі. – 1966. – № 4. – С. 24 – 29.
- Данилюк О.К. Географічні терміни Волині з суфіксом -ин (а) // Актуальні проблеми українського словотвору. – Івано-Франківськ, 2002. – С. 501 – 516.
- Данилюк О.К. Географічні терміни в мікротопонімії Волині // Філологічні студії. – Вип. 1. – Луцьк, 1996. – С. 76 – 80.
- Данилюк О.К. Особливості словотвору географічних термінів Волині // Філологічні студії. – Вип. 4. – Луцьк, 1998. – С. 110 – 116.
- Данилюк О.К. Словник народних географічних термінів Волині. – Луцьк, 1997. – 108 с.
- Дашкевич Я. Каталог річок України // Укр. мова в школі. – 1959. – № 2. – С. 17 – 19.
- Железняк І.М. Архаїчна мікротопонімія Києва // Мовознавство. – 2001. – № 3. – С. 33 – 39.
- Железняк І.М. Балто-слов'янська мовна взаємодія в топонімії Середньої Наддніпрянщини // Мовознавство. – 1998. – № 2-3. – С. 36 – 46.
- Железняк І.М. Гідронімія України й проблема слов'янського етногенезу // Слов'янське мовознавство. X Міжнар. з'їзд славістів (доповіді української делегації). – К., 1988.
- Железняк І.М. Ономастика Полісся. – К., 1999. – 234 с.
- Карпенко Ю.О. Походження астрономічних назв // Укр. мова і літ в школі. – 1971. – № 4. – С. 87 – 90.
- Карпенко Ю.А. Свойства и источники микропонимии // Микропонимия. – М., 1967.
- Карпенко Ю.О. Топонімія Буковини. – К., 1973. – 238 с.
- Карпенко Ю.О. Давньоевропейська гідронімія в Українських Карпатах // Мовознавство. – 2001. – № 6.
- Карпенко О.П. Відбиття праслов'янської лексики в поліській гідронімії // Мовознавство. – 1992. – № 4.
- Карпенко О.П. Назви річок Нижньої Правобережної Наддніпрянщини / Відп. ред. І.М. Железняк. – К., 1989. – 189 с.
- Корепанова А.П. Про топонімічну стратиграфію // Мовознавство. – 1976. – № 6. – С. 36 – 39.
- Корепанова А.П. Процес універбізації у власних назвах // Мовознавство. – 1972. – № 5. – С. 49 – 56.
- Купчинський О.А. Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень. – К., 1981. – 250 с.
- Купчинська З.О. Твірні основи українських топонімів на -ин, -ів (структура, територія) // Ономастика України I тисячоліття нашої ери. – К., 1998. – С. 94 – 102.
- Лобода В.В. Взаємодія східнослов'янських мов в українській топонімії. – К., 1976.
- Лобода В.В. Топонімія Дніпро-Бузького межиріччя. – К., 1976. – 231 с
- Лучик В.В. Автохтонні гідроніми Середнього Дніпро-Бузького межиріччя. – Кіровоград, 1996. – 235 с.
- Лучик В.В. Іншомовні назви в різних класах пропріальної лексики української мови // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. – К., 2001. – С. 51 – 56.
- Лучик В.В. Про походження гідронімів Вись і Висунь // Мовознавство. – 1994. – № 1. – С. 60 – 71.
- Лучик В.В. Тюркізми в гідронімії Середнього Дніпро-Бузького межиріччя. // Мовознавство. – 1995. – № 1. – С. 60 – 70.
- Масенко Л.Т. Розвиток топонімічної лексики // Історія української мови. Лексика і фразеологія. – К., 1983. – С. 620 – 660.
- Масенко Л.Т. Гідронімія Східного Поділля. – К., 1979.
- Масенко Л.Т. Проблеми взаємодії гідронімії та ойконімії // Мовознавство. – 1972. – № 1.

- Масенко Л.Т. Річкові назви басейну Інгулу на тлі гідронімії Південної України // Питання ономастики Південної України. – К., 1974.
- Михальчук О.І. Географічна термінологія в мікротопонімії Підгір'я // Мовознавство. – 1997. – № 2-3. – С. 29-35.
- Мозговий В.І. Засвоєння запозичень в апелювативній та ономастичній лексиці // Мовознавство. – 1979. – № 5.
- Мриглод М.П. Відантропонімії ойконіми Правобережної України, твірні основи яких мотивовані християнськими іменами // Наук. зап. Тернопільськ. пед. ун-ту – Серія: Мовознавство. – Тернопіль, 2000. – С. 16-21.
- Муромцев І.В. Словотворчі типи гідронімів (басейн Сіверського Дінця). – К., 1966.
- Отін Є.С. Гідронімія Східної України. – Київ–Донецьк, 1977. П
- Петров В.П. Гідроніми України за античними джерелами // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 134-146.
- Петров В.П. Історична географія та проблема слов'янського етногенезу на матеріалах гідронімії: Гідронімія Росії й Наддніпря // Історичні джерела та їх використання. – К., 1966. – Вип. 2. – С. 65-73.
- Петров В.П. Найдавніші назви річок України // Укр. мова в школі. – 1963. – № 1. – С. 77-81.
- Питання гідроніміки. – К., 1971.
- Поляруш Т.І. Географічні терміни як словотворча база сучасної топонімії // Науково-технічний прогрес і проблеми термінології: Тези доп. – К., 1980. – С. 147-148.
- Редька Я.П. Спорадичні гідроніми з різнорідними кінцевими компонентами в ареальній гідронімії // Іншомовні елементи в ономастиці України: Матеріали наукового семінару 12-13 вересня 2001 р. - К., 2001. - С. 85-91.
- Смаль О.Л. Деякі мікротопоніми Лівобережжя Києва // Студії з ономастики та етимології. 2002. – К., 2002. – С. 181-186.
- Смаль О.Л. Походження мікротопоніма Долобське // Мовознавство. – 2000. – № 4-5. – С. 66-71.
- Франко З.Т. Граматична будова українських гідронімів. – К., 1979.
- Франко З.Т. Системно-ареальна характеристика гідронімії України // Мовознавство. – 1978. – № 5. – С. 41-47.
- Франко З. Хто ми! Звідки родом? – К., 1990. – 48 с.
- Франко З.Т. Назва Київ за історичними пам'ятками // Культура слова. – Вип. 21. – К., 1981. – С. 61-64.
- Цілуїко К.К. Топоніміка Полтавщини як джерело історії краю // Полтавсько-київський діалект- основа української національної мови. - К., 1954.
- Шульгач В.П. Гідронімія басейну Стиру. – К., 1993. – 144 с.
- Шульгач В.П. Звідки назва села? // Культура слова. – К., 1992. – Вип. 43. – С. 101-102.
- Шульгач В.П. Топонімія Лесиноного краю // Культура слова. – К., 1991. – Вип. 40. – С. 67-69.
- Юрків М.М. Гідронімно-ойконімії паралелізм в українській ономастиці. – Тернопіль, 2000. – 130 с.
- Юрків М.М. Гідроніми й ойконіми як об'єкт наукових досліджень // Наук. зап. Тернопільськ. педуніверситету ім. В.Гнатюка. – Тернопіль, 1998. – С. 59-63.

Електронні ресурси

Словники

1. Українська мова. Енциклопедія. – К., 2000.
<http://izbornyk.org.ua/ukrmova/um.htm>
2. Український правопис 2015
<http://izbornyk.org.ua/pravopys/pravopys2015.htm>
3. Словник української мови Бориса Грінченка
<http://hrinchenko.com/>

4. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. мови НАН України. — К. : Наук. думка, 2007. — 288 с.
<http://www.madslinger.com/mova/pravopys-2007>
5. Українська мова [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://ukrainskamova.narod.ru>
6. Словники України <http://lcorp.ulif.org.ua/dictua>
7. Словник.net <http://www.slovnyk.net>
8. Російсько-український словник сталих виразів <http://stalivyrazy.org.ua>
9. Словник іншомовних слів (Metaseek) <http://www.pcdigest.net/ures/book/sis.shtml>
10. Багатомовний словник (перекладний) <http://www.slovnyk.org>
11. Російсько-український (академічний) словник (1924 – 33 pp.) <http://r2u.org.ua/>
12. <http://dict.linux.org.ua/>

Інші ресурси

1. Лекції з антропоніміки
moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=31982
2. Корнієнко І. А. З історії української антропоніміки / І. А. Корнієнко // Рідна мова: кварталник українського вчительського товариства у Польщі. — № 16. — 2011. — С. 56 – 61.
www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna.../index.php?..
3. До історії вивчення української антропоніміки (Дзира О.І.)
irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe?..
4. Лінгвістичні засади вивчення прізвищ української мови (О.В.Срємліна)
ukrsence.com.ua/.../lingvistichni-zasadi-vivchennya-prizvishh...
5. Антропонімічне розмаїття як відображення історії та розвитку українського суспільства (Ісаєнко Т.К.)
http://www.rusnauka.com/15_NPN_2013/Philologia/3_138314.doc.htm
6. Корнієнко І. А. Від прізвиськ до прізвищ / І. А. Корнієнко // Рідна мова: кварталник українського вчительського товариства у Польщі. — № 15. — 2011. — С. 24 – 29.
http://www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna_mowa_uk/index.php?page=rm30_02
7. Антропонімічна лексикографія сучасної української мови та інших слов'янських і неслов'янських мов (Самолова І.А.)
http://philology.knu.ua/library/zagal/Komparatyvni_doslidzhenna_16_2011/151_156.pdf
8. Семантика і структура прізвищ полтавців за спорідненістю та свояцтвом (Т. Ніколашина)
<http://refs.in.ua/zmis-t-atamanchuk-nina-pasichnichenko-anjela.html?page=8>
9. Особливості морфемної структури прізвищ
linguistics.kspu.edu/webfm_send/1252
10. Структурний аналіз суфіксальних імен в основах прізвищ Північної Донеччини (Н.Ю.Булава)
http://movoznavstvo.com.ua/download/pdf/2007_2/5.pdf

12. Інформаційні ресурси

1. <http://moodle.mnu.mk.ua/course/category.php?id=40>
2. Горпинич В.О. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України : Монографія / В.О. Горпинич, І.А. Корнієнко. — Дніпропетровськ - Миколаїв : Іліон, 2006. — 237 с. — Кількість: 2
3. Горпинич В.О., Корнієнко І.А. Антропонімія Дніпровського Припоріжжя і суміжних регіонів України: Монографія: 2-ге вид., доп. й випр. / За ред. д.філол.н., проф. В.О.Горпинича // Ономастика і апелятиви. — Вип. 38. — Дніпропетровськ-Миколаїв: Вид-во „КВІТ”, 2012. — 232 с. — Кількість: 7